

138

1950

ప్రతిభా వారి

స్వప్న సుందరి

పూర్ణా రిలేజ్

Producer & Director.. G. BALARAM

న టీ న టు లు

అంజలీదేవి .	—	స్వప్న సుందరి
జి. వరలక్ష్మి .	—	. . . . రాణి
నాగేశ్వర రావు	—	. . . . ప్రభు
శివరావు	—	. . . . అబ్బి
ముక్కామల .	—	మాంత్రికుడు
గాడేపల్లి	—	. . . . గారడి
S. బాలసరస్వతి	—	మాయపిల్ల
సీత	—	. . . . నాగిని
అన్నపూర్ణ	—	. . . . ఋషిపత్ని
సీతాబాయిమ్మ .	—	పేదరాసి పెద్దమ్మ
కె. వి. సుబ్బారావు	—	. . . . . దొర
వెంకటేశ్వరరావు	} — .	విలుకాండ్రు
శ్రీరాములు		
లింగం సుబ్బారావు		

“స్వప్న సుందరి”

పాటలు

H. M. V. లో వినండి

దాదా కృష్ణల
నాగి మనాదీ శాస్త్రం.

స్వప్న సుందరి

కథా సంగ్రహము

ప్రభువు అనే వీరకుమారుడు అతని స్నేహితుడు అబ్బి-ఇద్దరూ కలసి నృప్తిలో వింతలన్నీ చూడటానికి లోక యాత్రచేస్తున్నారు : ఒకనాడు ప్రభువుకు కలలో ఎవరో సుందరి కనబడి వశపరచుకుంటుంది : 'కలకల్లే!' అని అబ్బి వాదించినా ప్రభువు కలను నిజంచేసుకుంటాననే పట్టు మీద బయలుదేరాడు.

ఏదో కొండ కోనలో కోయరాణి వేటాడుతుండగా, ప్రభువు ఆమెవేసిన అమ్మును తెగవేసి, లేడిని రక్షిస్తాడు : కోయసాని ప్రభువుమీద అలిగి, తన కోటకు నిర్బంధంలో రప్పించు కుంటుంది : శిక్ష విధించేందుకు బదులు అతనిమీద మనసు పడి, లోబరచుకునేందుకు నాట్యవిनోదాలు కల్పిస్తుంది : ప్రభువు ఆమె ప్రేమను తిరస్కరించగా మండిపడి, తల తీయిస్తానని బెదిరిస్తుంది : ప్రభువు, అబ్బి, కావలివారినిమాయచేసి రాత్రికి రాత్రే తప్పించుకు పోతారు :

మరొక మజిలీలో ప్రభువుకు దేవ కన్య స్వప్న సుందరి కనిపించి ప్రేమిస్తుంది; ప్రభువు మకురుతనంచేయగా తనవెంట తేజోలోకానికి తీసుకుని

పోయి సుఖపెడుతుంది : కాని, ఆ లోకానికి ప్రభువైన తేజోదాముడు, మానవుడు తనలోకంలో ఉండవీలుకాదని శాసిస్తాడు : న్యప్పనుందరి ప్రేమ కోసం దివ్యలోకాన్ని విడిచి ప్రభువుతో బాటు భూమిమీద కాపురముంటుంది :

పిట్టలరాయడనే మహా మాంత్రికుడు ఏటేటా వున్నమికి ఓ కన్నెను అనుభవించే ఆచారంకొద్దీ, శక్తిని పంపి న్యప్పనుందరిని పట్టి తెప్పించి, తన మాయకోటలో బలాత్కరిస్తాడు. అమె మొండితనానికి అగ్రహపడి నిర్బంధంలో ఉంచుతాడు.

ప్రభువు జాడ తెలియని అబ్బి వెదుకుతూ సాగిపోయి ఒక ముని సత్తి అనుగ్రహన సంజీవి అకు నంపాడిస్తాడు : కాని, అబ్బిని మోసగించి గారడీవాడొకడు, (రాయడి అనుచరుడు) దాని పనరును నేలపాలుగా చేస్తాడు : ఉన్నట్టుండి మాయమైన న్యప్పనుందరిని తలచుకుని వెదన పడుతూ తిరుగుతూన్న ప్రభువు పేదరాసి పెద్దమ్మ చెప్పిన కిటుకు అందు కుని, అతిసాహసంగా భేతాళుని ప్రసన్నుణ్ణి చెసుకుని మాయకోటలో ప్రవేశించి — అనూ రాయడి చేతులో చిక్కు పడతాడు : లోనికి ఎలా రాగలిగాడో ఆ కిటుకు చెప్పించాలని రాయడు ప్రభువును నానాహింసలూ పెడు తూంటాడు కాని, ప్రభువు లొంగడు.

ప్రభువు అపదలలో ఎక్కడో అలవిమాలిన చోట చిక్కుకున్న వైనం కొండసాని శమనమడిగి తెలుసుకుని, ప్రభువును రక్షించుకునేందుకు పరివారంతో మొగవెషంలో సాగిపోతుంది. మాయకోటలో జోరబడి, ప్రభువు బంధం తెలగించి అక్కడి మూకలతో హొరా హొరి తలపడు తుంది : అబ్బి, మాయకోట పాలిమేరలకు చేరి, కాపున్న మంత్రకన్నెను మచ్చిక చెసుకుని, ఆ చిన్నది కొలువుకు వెళ్లిన తరుణాన, — మాయ మంచం తలకెళ్ళు పలుకగా కోట కిటుకు తెలుసుకుని కోటలో చేరు కుంటాడు : రాయడూ ప్రభువూ పొరాడుకొంటారు; కొండసాని ప్రభువుకు బానటగా ఉంటుంది : పొరులో కొండసాని రాయడిచేత వెటు తింటుంది : వాటంచూసి ప్రభువు రాయణ్ణి కూల్చేస్తాడు : రాయడు కూలగానే మాయ విచ్చిపోతుంది : న్యప్పనుందరికి చెర వదులుతుంది : పరుగున ప్రభు వున్నచోటికి వస్తుంది : ప్రభువు కొండసానిని గుర్తిస్తాడు : అమె స్థితికి ఎంతో బాధపడతాడు : న్యప్పనుందరి కూడా రాణి బెన్నత్యాన్ని, నిష్కల్మష ప్రేమనూ, తెలుసుకోగలుగుతుంది : రాణి, కొనఉపరితో, ఆ దంపతులను దీవించి — వారి అనందమే తన తపస్సిద్ధి అని యీ లోకం విడిపోతుంది. ప్రభువూ న్యప్పనుందరి గతం మరచి, కలకాలం సుఖంగా ఉంటారు !

పాటలు

ప్రభు :

సాగుమా సాహిణీ

ఆగని వేగమే జీవితము

ఎవరికోసమో ఏదరికో

ఎరుగక అడుగక వేసరక

జీవకోటి తరలే మధుర

మహాప్రస్థానములో || సాగుమా ||

కనుపడువరకే కాదీలోకం

కలదింకంతో సౌందర్యం

దారి పొడుగునా పందిళ్ళే

ఆటలు పాటలు పెళ్ళిళ్ళే || సాగు ||

వెలుగునీడ జలతారు తెరలలో

ఆశనిరాశల అల్లికలో

వేసే పిలుపుల మూసే తలుపుల

కలకలములుగల కలలో || సాగు ||

స్వప్న సుందరి :

ఓ పరజేతీ మరేజాడలా

చూడవురా ఈ హాయిని || ఓ ||

మిసమిసలాడే ఈ వొయ్యారము

ఈ నవయవ్వనమూ.... ఈ

కవుగిలి సుఖమూ....

॥ ఓ ॥

మనసే తీయని కలయై వెలసిన చోటా

వినిపింతు వలపు పాట చూపింతు వింత ఆటా

॥ ఓ ॥

కమ్మని వెన్నెలలా గులాబీలా బాటలా

ఝమ్ ఝమ్మని తుమ్మెదలా గొదలా పాదా మాటులా

మురిపింతునురా పాటలా మరపింతునురా ఆటలా ॥

రాణి :

నీసరి నీవేనే జవానా

లేనెర జాణవులే

॥ నీ ॥

మొగముతీరు కనుగొన — నగు

మొగముతీరు కనుగొన చురుకై నామొన

కనరాని సొగసు మనసున

॥ నీ ॥

వలరాజు కృరానా కులికీ ఓ ములికీ

నిలికెదవు జగానా వలపూ లేవలపూ

అనురాగాలు చిలికెదవే

॥ నీ ॥

నెరనీటుత నాలా ప్రియుడూ ప్రియతముడూ

నిను కొలుచుకతానా తానై దొరకెనులే

మదినీమేల మరువనులే

॥ నీ ॥

కోరస్

ఒప్పొహ్ మారాజా

చూడా చక్కనివాడా అందాలా

చుక్కల రేడా

ఓ వయనూకొడా

సరిజోడుగ కలసీ మెలసీ

కులుకారారా దొరా ॥

కూరిమి రేపే కులాసాలలో

కోరికలూరే సరాగాలలో

సెలయేరుల దారుల కదం తొక్కుతూ

పదం పాడరారా

సరిజోడుగ కలసీ ఆడా పాడా

రారా దొరా ॥

ఓ...ఒయ్యారీ బంగరి రాజా

నిను చూడగ నే మా రాణీ

జిల్ జిల్ మంది మరుల్ కొందిరా

గుబుల్ చెందెరా రాజా

అయ్యయ్యయ్యో మొరాలించరా

తుంటరి తంటరి వాడా

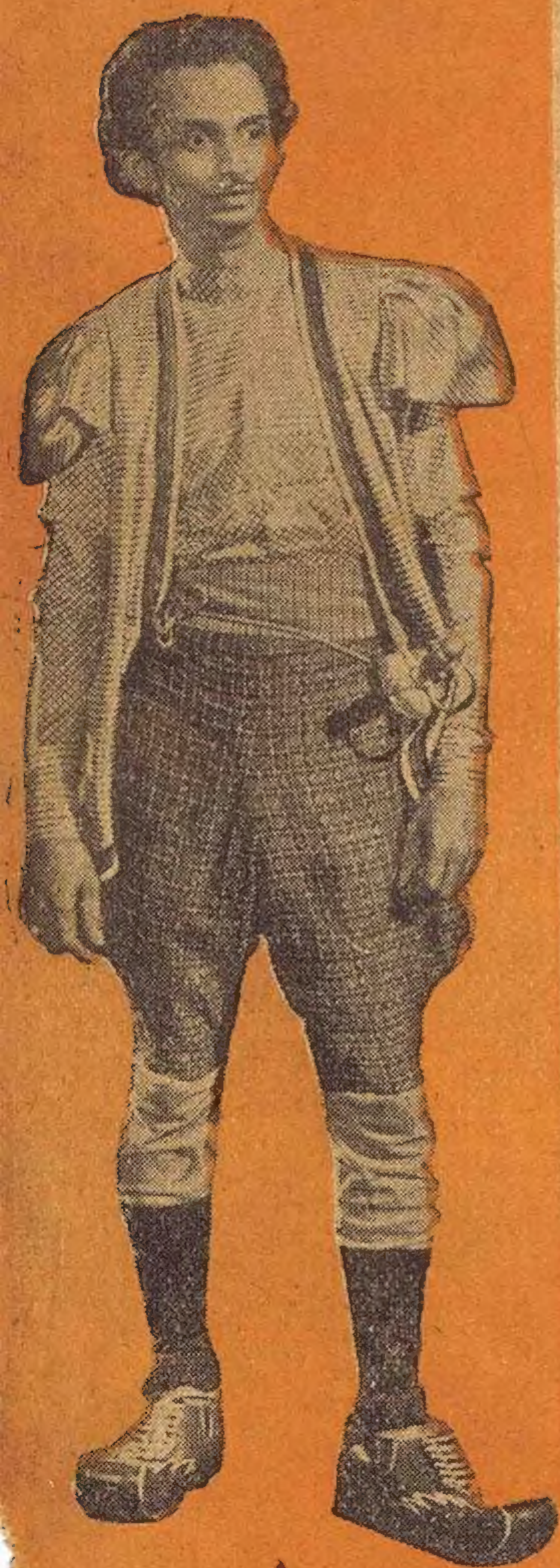
పగబూనిన మానదు కోడె నాగురా

మా దొరసానీ

ఈ పంథమేలరా రారాదొరా ॥

అబ్బి, నాగిని :

అబ్బి : కోపవేల నాపైన నాగినీ

నా నాగినీ ఓ నాగినీ

చూడవే నను చూడవే మాటాడవే

నీవాడనె ముమ్మాటికీ ముమ్మాటికీ

అబ్బిలాంటి మనిషి లేడు

అందరంటి మనిషి కాడు

మనిషంటే మనిషా

మాట తప్పని మనిషి—నీ—॥కో॥

నాగిని : మాట కేమి లోటులే—నీ—

అమాటకొస్తే జారిపోతావ్

చేతకాని మాటలింక చాలులే—నీ

చాల్ చాలులే సరిపోయేలే

అబ్బి : జాలిపూనవే చెరచెరలేవే

భామా

యీ పటపటలేవే భామా—

ఓ భామా

కొరకొరమానీ మనసు తెలుపవే

చిరాకు పనేలనే పరాయి

మగాడినా—నే—

నాగిని : సరిసరి మాటలు చాలునులే

పద పద నీపస తెలుసునులే

అబ్బి : దాసరితప్పులు దండముతో సరి

దయచూడవే భామా—నను— ॥

ప్రభు :

నిజమాయే !

నిజమాయే కల నిజమాయే

ఇలలో లేనీ సంబరమాయే

కలలోనీ కన్నేనే కానగనాయే ॥

తీయని వలపారా ఓయ్యారము మీరా

నవవయోవిలాసినీ నన్నేదరిసేరా

వగదీరా చూచె మీరారీ

కురిసెనురా నవ్వులా పూవులవానా ॥

తగుకుల పలుకుల ఆశాశలూరాజేనీ

మనసార చేత చేయివేనీ

మరువని బాసలు చేనీ

నమ్మించెరా నన్ను

స్వప్నసుందరి—నా— ॥ ని ॥

స్వప్నసుందరి ;

నటనలు తెలుసునులే—నీ—

ఓ సాగసరి గడసరి వాడా ॥ న ॥

నీ పెదవుల మెదలే చిరునగవు

అదేనోయి

వలపులు దాచినా దాగునా సఖా ॥

మరుని కఠారీ యీ మీరారీ

నిన్నే వలచెనోయీ రమ్మనీ

పిలచెనోయీ

మననూ సిగ్గలా దరియవేలా

బీరాన రావేలా

॥ న ॥

దొరకదురా యీ అమరసుఖము
మహీపతులకైనా ఏ మహా మహులకైనా
నీకై వేచెనుగా మనసుతీరా సుఖించ రావేరా

॥న॥

స్వప్నసుందరి :

నిన్నె వలచె కొవరా తొలివలపు
మెరసి మురిసె భామా నీసామేర

॥ని॥

మిన్నువిరియు క్రొందళకు వెన్నెలలు
మన్నించె యెన్నో చిన్నెలతో వన్నెలతో

॥ని॥

కనుమోయి నవరసికా ఆదెస
చెక్కిలి జతచేసి సోలె ఆ లీలలు
మానెలపున మనుతీరింతె
సొమ్మసిలీ బొమ్మలయె విలాసములు

॥ని॥

ఎన్నో వొయ్యారములు కన్నావే నీవూ
ఆపసలీసరి యానా జాణా
మించీ సమవిషమమెంచీ పతిజత నటించీ
అలసేనా చెలికానా కనుమా పంతము

॥ని॥

స్వప్నసుందరి, ప్రభు :

స్వ : ఈసీమ వెలసిన హాయి
మనప్రేమ ఫలమోయి—యిక—
మనసార తమదీర చేరి
మసలేము కలకౌలము

ప్రభు : ఆసీమ ఆనంద కలన
 వికాసించె ఈసీమ నీవలన
 ఓ.....రాణీ
 ఈ మల్లెపాదలే ముత్యాల
 సాధాలుకాగా
 సాగించవే స్వప్నలీలా

స్వ : కాదోయి వగకాడా—కల—
 మన మోహాల కిది నీడా
 నీ నీడగా సరీజోడుగా
 ఆడేము కలకాలము
 రారా—రాజా...
 మనసార తమిదీర చేరీ
 మసలేము కలకాలము

ప్రభు : బ్రతుకొక్కగడియే చాలుగా
 నీతోటి బ్రతుకే మేలుగా
 నీ నీడగా సరీజోడుగా
 ఆడేము కలకాలము ఔనా

స్వ : ఆహా

ప్ర : స్వ : రంగారు బంగారు ప్రేమ
 పొంగారు సాగసరి సీమా
 ఏలేవి కలలేగా జగ
 మేలేవి యీలీలలేగా
 నిలచేవి మన లీలలే

స్వప్నసుందరి, ప్రభు:

ప్రభు: కానగనైతినిగా నిన్నూ ఓ స్వప్నసుందరి
నా కలలోని సుధాలోకమూ మహా మాయయేనా
కలను కలసి మరుల్నేరిపి కలగా కరగేవేలే
మాసిన జీవితమే ఎడారి కాసిన వెన్నలగా

॥ ఓ ॥

స్వ: సాగనే పగాయే చెరాయే నా బ్రతుకే
అనుకొని వియోగాలకు మూలమాయెగా ప్రభో
కానగ రావోయీ బిరానా కావగరావోయీ
నీదానరా దరికి జేరరా

॥ కా ॥

ప్రభు: నీజతజేరీ మనే యోగమే చెలినాకులేదా
నొసటి వ్రాతా వియోగాగ్నిలో
బలియై నులియై పోనా

॥ కా ॥

స్వ: మొరలే వినరావో అడలో యిటురావో
దయమానీ విధినాపయీ వైరమూనెనా ప్రభో

రాణి:

మరలిరావో మనసులేదో
మనకధే మరతువో

॥ మరలి ॥

బాసమీరని దొరవే నీవూ
జాలమేలో—

॥ మరలి ॥

పగదాననా చలమూనా
 న్యాయమా దయామయా
 మనలేసురా మనసీయరా
 దొరా—రారా
 కులములోనా సరివారిలోనా
 చాకచేసేవో—

॥ మరలి ॥

చేరనా నినూ చెలికాదూ
 తీరనా చెరా ప్రభో
 కననాయెనా కలతీదూ
 మనోవిభో—

గడువులోనా కనరావయేనీ
 తాధరే వృధా..... ॥ మరలి ॥

అబ్బి : పలుకే పిల్లా నాతో
 ఆజాడా

ఉలుకుమానీ నిజమూ నాతో
 పలుకే పిల్లా కిటుకు తెలుపే పిల్లా
 మాయపిల్ల : అదిగోచూడూ
 అల్లదిగోచూడు ఆయెంటా
 కనియేవూ తలక్రిందూ
 చెట్టా జంటా

ఆజంటా దరినీ కలదోయ్
 దిన్నీ తంటాకనరానీ తంటా

అబ్బి : ఆఁ! కనరాని తంపే?

మాయపిల్ల : ఆజంటదాటిపోతే అపైన ఎడారి
ఎడారి కెడమ దిగుడుబావి దరిచీమలదారి
ఆదారి కెగువనున్నవోయ్ జారుబండలు
బంజారి కొండలు

అబ్బి : ఉన్నాయ్—ఉంటే

మాయపిల్ల : జారుబండలను జారవిడువక పట్టుకు పైకెగబాకితే
దారి తీరూ తెలియని మాయాద్వార మున్నదోయీ
తెరిచే కిటుకు తెలియదోయీ ॥

అబ్బి : ఛీ! పో! దొంగా తెలుసులే చెప్ప

మాయపిల్ల : ఛీఛీఅన్నా పోపోఅన్నా కాలికి మెడకూ పేచీవేసిన
తెలిసిందింతేనోయ్ నిజంగా నాకు తెలియదోయి ॥

నిర్మాతలు

డైరెక్టర్	—	G. బలరామయ్య
స్క్రిప్టు	—	సముద్రాల
ఫోటోగ్రఫీ	—	శ్రీధర్
సౌండ్	—	A. క్రిష్ణన్, వి. శివరాం
ఆర్టు	—	S. V. S. రామారావు
మ్యూజిక్	—	C. R. సుబ్బరామన్
డాన్సు	—	వి. రాఘవయ్య
మేకప్	—	గోపాలరావు
ఎడిటింగ్	—	G. D. జోషి
ప్రాసెసింగ్	—	N. C. సేనుగుప్త
ప్రాడక్షన్	—	T. V. S. శాస్త్రి
ఆర్కెస్ట్రా	—	C. R. సుబ్బరామన్ పార్టీ

స్టూడియో : వాహిని

ప్రతి భా వారి

స్వప్న సుందరి

